

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Leoni Illvstri Regi Armeniae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

curioni mancipare non differatis; quatenus ea quæ ex adversaria parte minus justè pullulant, apostolica falce sint resecata; & pars nostra de pietate vestra confidens, per Dei & vestrum auxilium delectabiles exitus matutini & vespere gaudeant reperisse. Cupimus præterea & exoptamus ut extensis in cælum manibus, & fufis in monte precibus, vincatur Amalech; quatenus post multa flagella filiorum Israël, arca Dei liberata tempore sacerdotij vestri revertatur in Sylo, ubi populus pacificas hostias possit immolare, & pro offensionibus suis sacrificio contriti cordis Deum placare. Mittat etiam Salvator & propugnator noster David fidelem in auxilium nostrum, qui numerosa Philistinorum præputia circumcidat, & in sortem Israëliticæ plebis abducatur, quatenus hæc terrena Hierusalem non ferviat ut ancilla cum filiis suis, sed supernam, quæ libera est, imitetur, cujus cives sunt non tantum qui in hac valle lachrymarum peregrinantur, sed etiam hi qui ad supernæ visionis pacem pertinere merentur. De cetero commendamus sollicitudini vestra reliquias Syriæ, quæ quotidie vestrum expectant & interpellant subsidium.

LEONI ILLUSTRIS
Regi Armeniæ.

Epist. 23.
Respondet epistolæ superiori.
Extrat in Gestis
Innocentij III.

EIa quo est omne datum optimum & omne donum perfectum, qui corda Principum habet in manu sua, & a quo est omnis potestas, quas possumus gratiarum referimus actiones quod te usque adeo in devotione apostolicæ sedis radicavit, ut non solum in spiritualibus, sed in temporalibus etiam ad auxilium Ecclesiæ Romanæ recurras, & in tuendis justitiis tuis per appellationem interpositam opem ejus implores. Veniens enim ad apostolicam sedem dilectus filius nobilis vir Robertus de Margato Miles nuntius tuus plenè nobis exposuit tuæ devotionis affectum, & regiæ serenitatis litteras nobis obrulit continentes quod cum R. primogenitus quondam filius nobilis viri R. Principis Antiocheni A. neptem tuam duxerit in uxorem, ex ea mascula prole suscepta, dum ageret in extremis, eidem Principi supplicavit ut successionem quæ ipsi jure hereditario competeat, Rupino unico ejus filio conservaret. Qui post mortem

filij non immemor precum ejus, convocatis legibus hominibus suis, quod dictus Raymundus legitimus fuisset heres ipsius, & post mortem ejus Rupinus, prædicti Raymundi filius, ipsius Principis legitimus heres esset, publicè recognovit, & ei ab universis hominibus suis, salva fidelitate qua ei tenentur, dum vixerit, legium fecit homagium exhiberi. Deinde quoque prædictum Rupinum de civitate Antiochia & toto principatu Antiochiensi tenendo post ejus obitum, salva dote I. uxoris ipsius, & omnibus donis quæ fecerat & in posterum est facturus, & dum vixerit totius principatus dominio tibi salvo, saisivit, & eum Raymundi patris nomine appellavit, sicut in litteris ad nos à te transmissis perspeximus contineri. Ceterum nobilis vir Comes Tripolitanus, filius Principis memorati, molestè ferens se patria hereditate privari, cum dilectis filiis Hierosolymitanensis Hospitalis & militiæ Templi Magistris te voluit molestare. Sed quod adversum te prævalere non posset inspiciens, conversus in Principem, favore Antiochenis communiæ, filius patrem exclusit, & domino suo contumelias præsumpsit & injurias irrogare. Interea etiam quidam amici Tripolitani Comitibus corrupti pretio, & precibus circumventi, Comitem ipsum legitimum heredem Principis asserentes, falsis suggestionibus obtinuerunt à populo ut abjurato quodammodo juramento priori, eidem Comiti minium exhiberent, propter quod ad sedem apostolicam regia serenitas appellavit, & Templariis & Hospitalariis ad cor redeuntibus, Principem in sede restituit principali. Licet autem, quantum cum Deo possumus, tuæ velimus serenitati deferre, quia tamen in dubiis certum nec volumus nec debemus proferre judicium, cum etsi etiam nobis de veritate constaret, in absentia tamen partis alterius, nondum incepto judicio, ad sententiam procedere non possemus, causam ipsam Legatorum nostrorum, qui dante Domino in proximo transfretabunt, examini duximus reservandam: quibus & verbis & scriptis dabimus firmiter in mandatis ut ipsam diligenter examinent, & sine personarum acceptione, prævia ratione decendant; nolentes causam delegare iudicibus qui alterutri partium, & tuæ præsertim, esse possent de ratione suspecti.

Rogamus igitur celsitudinem tuam & exhortamur attentius, ac per apostolica tibi scripta mandamus, quatenus communem causam privatæ præponens, & propriis commodis negotium præferens crucifixi, quantum in te fuerit pacem ad universos Christianos observans, ad defendendam hereditatem Domini & expugnandam barbariem Sarracenorum potenter intendas, nec ob hoc adversus Comitem vel alium bellum moveas, præsertim vivente Principe, qui, sicut in ejusdem litteris continetur, sic nepotem tuum de principatus successione saisivit ut sibi proprietatem & dominium quoad viveret retineret. Cùm autem ad partes illas Legati nostri pervenerint, causam tuam non armis, sed legibus, non gladio vindicæ, sed justitia iudice prosequaris. Nos enim eidem Comiti per apostolica scripta mandamus ut causa ipsa in suo statu manente, nihil in præjudicium juris alterius attentare præsumat, sed Legatorum nostrorum, quibus cognitionem & diffinitionem ipsius duximus committendam, expectet adventum. Ad hæc, dilectum filium nuntium tuum serenitati regis propensius commendamus, ut de caro eum habeas de cetero cariore. Præterea serenitati tuæ gratiarum referimus actiones quòd nos per eundem nuntium tuum magnificè ac liberaliter visitasti. Datum Laterani XVI. Kal. Ianuarij.

*PAGANO ET ARRONI COMITIBVS,
& universis aliis Baronibus, Militibus,
& populo in regno carissimi in Christo filij
nostri Leonis illustris Regis Armenia con-*
sistitis.

ET si modernis temporibus apostolica sedis receperitis instituta, secundùm ea Domino in puritate cordis ac corporis servientes; is tamen qui matutinos & vespertinos operarios vineæ suæ singulorum denariorum mercede remunerat, faciens novissimos primos & primos novissimos, bravium vobis largietur æternum, si catholicam Ecclesiam sponfam veri Salomonis, sub cujus capite, secundùm quod ipsa protestatur in canticis canticorum, læva ejus; & dextra ejus ipsam jugiter amplexatur, fueritis humiliter venerati, & usque adeo vos zelus domus Domini comederit ut ad vindicandam injuriam Crucifixi & templum & hereditatem ejus de paganorum

manibus liberandam, & res exposueritis & personas, Christum vobis vitam & mortem lucrum cum Apostolo reputantes. Gaudemus autem quòd etsi novitas Ecclesiæ Romanæ plantatio, novitas tamen in vobis virtutis operatur augmentum, & usque adeo vos reddit in fide ferventes, ut tanto ferventiores, in Christianorum omnium immo Christi auxilium assurgatis, quanto estis viciniore hostibus, & ex vicinitate melius & scitis & vultis eorum conatibus obviare. Nos autem de cariss. in Christo filij nostri Leonis Armeniæ Regis illustris sinceritate ac vestra devotione confisi, ei ad petitionem dilecti filij nobilis viri R. Militis nuntij ejus in nostræ dilectionis indicium vexillum beati Petri dirigimus, quo in hostes crucis duntaxat utatur, & eorum superbiam suffragantibus Apostolorum principis meritis, Domino concedente conculcet. Moneamus igitur universitatem vestram & exhortamur in Domino, & in remissionem vobis injungimus peccatorum, quatenus ad liberandum funiculum hereditatis dominicæ de manibus paganorum, & eorum refrenandam audaciam, & barbariem edomandam, cum eodem Rege vestro, sicut bene cœpistis, potenter & viriliter intendatis; ut ejus sitis remissionis participes quam de Dei omnipotentis & beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus transfretantibus indulgemus. Datum Laterani XVI. Kal. Ianuarij.

*In eandem ferè modum nobilibus viris
Hug. de Tubaria, Rodulpho, & Ottoni
fratribus.*

ILLVSTRI REGI ARMENIÆ.

ET tibi congaudemus & nobis, immo etiam universo populo Christiano, quòd eum tibi Dominus inspiravit affectum, ut apostolicæ sedis instituta devotè reciperes, & præcepta fideliter observares, & contra inimicos crucis propositum illud assumeres ut in eos vindicare cupias injuriam crucifixi & hereditatem ejus de ipsorum manibus liberare. Nos igitur de tuæ devotionis sinceritate confisi, ad petitionem dilecti filij Roberti de Margat Militis, nuntij tui, in nostræ dilectionis indicium, vexillum beati Petri tuæ serenitati dirigimus, quo in hostes crucis duntaxat utatur.

*Epist. 254.
Vt cum suo
Rege contra
Sarracenos for-*
*titer se gerant.
Exstat in Gestis
Innoc. III.*

*Epist. 255.
Transmittit
vexillum beati
Petri, quo con-*
tra Crucis ini-
micos utatur.

*Responsio ad
hanc epistolam
exstat in Gestis
Innocentij III.*